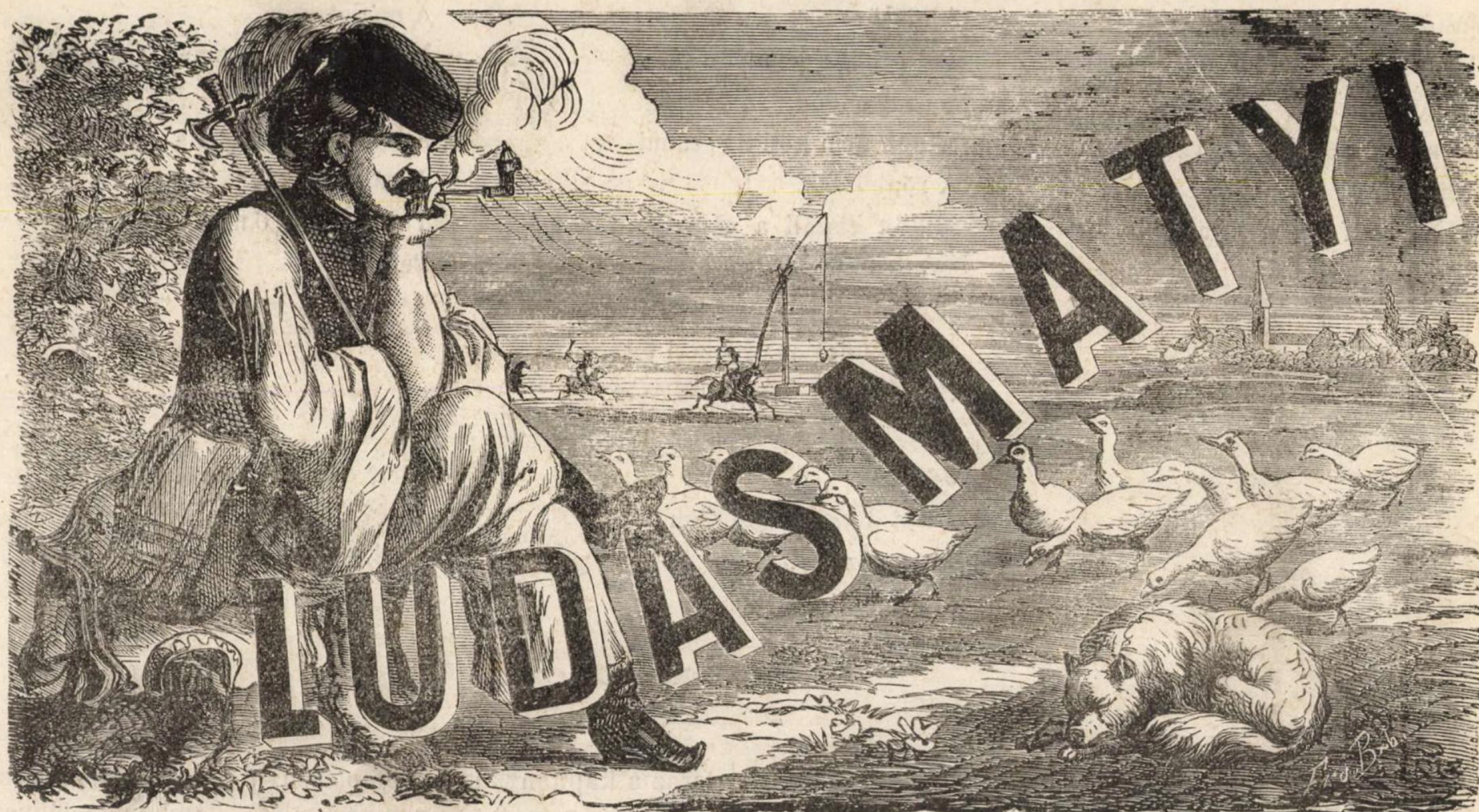

V. ÉVFOLYAM
Megjelenik
minden vasárnap
Ára 3 hóra 1 ft. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, aug. 6-án
1871.
32. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető után
tiszteletpéldány jár.
Egyes péld. ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat, mely ‚Ludas Matyi'-nak van szánva.

A princzipálishoz!

Azt irod, hogy változtassak
A formán,
Irjak rigmust más mundérba
Más formán,
Változtassam hetenként a
Mértéket.
Majd ez jobban neveli az
Értéket!

Publikum is jobb szeretné
Jövőbe,
Ha másfajta is volna a
Bőgőbe!
Hadd legyen hát — mondod pajtás
A rigmus
Egyszer spondeicus másszor
Jambicus!

Ugyan miért? magyarázd meg
Én nekem,
Miért legyen másféle hát
Énekem?!
Miért változtassam én meg
Az utat,
Mikor ez a mostani oly
Jól mutat?!

Láthatád, hogy még semmi nem
Történe..
A melyre az a forma rá
Nem fére!
A miniszter, a pecsovics
Bigott pap,
Egyenlően, egy mértékkel
Mind ki kap!

Andrási is csak ugy kap mint
Tök Jankó,
A majomfrakk ép ugy mint a
Szürkankó;
Soh'se nézem kien mi az
Öltözet;
Hanem csak azt: hol és menyit
Vétkezett!

Mind egyforma mértékkel és
Mértékbe..
Szolgáltatom az ütleget
Izébe,
Mamelukk párt és a delegátzió,
Egy mértékbe kap akármi
Nátzió!

A h a n g ugyan néha-néha
Változik,
Hol kemény dúr, hol lágy m o l l b a
Hullámzik!
De a t a k t u s?: ez nem olyan
Mint a füst,
M i n d i g f o r t e, mindig forte
Mindig ü s d!

Csak akkor megy m a ë s t o s o
A midőn
Túl repül a lelkem e rút
S rongy időn,
Midőn nem köti itt semmi
A röghöz,
Midőn elszáll a **dicső nagy**
öreghez!!!

Ne kivánd hát hogy elhagyjam
A módot,
Mely szerént már annyi rigmus
Iródott;
Azon tudok én irni a
Javából..
Teremt'ütse ö n k é n t j ö n a
Pennából!

Olyan mint az egyszeri tót
Bocskora,
Legyen a kedv kicsiny avagy
Jókora:
Ha a duda megszóllamlik
Mit látsz ott?
Ön magától is eljárja
A tánczot!!!

Nagy Bögös.

Eredeti levelek

Nagy bögös baratomhoz küldöm reperalnyi a zenyim vers.

Tisztelt baratom uram!

Mirt nem versifikalja meg nekunk, mint az becsuletezs magyar irzelmü tot zajku 48-as part hiveineg, azon a C hurom egy kis pesznyicskat, vagyizs rigmus, mel zenyim nemzet becsuletezs hazafisag megdicsérná. Ez mar csag azir is ajanlhatog, mer zanyim fajbol vagyon Toth Vilmozs is, lam ő mil nad madar, is mondhatog büszkesig lehet minden hurbanistanag. Azir is in adom metrom vagyizs verzsmirtik il forman:

Jaszom bacsa velmi sztari
Nyedozsijem dojari
Nyebudumi kukucske kukatyi
Natom mojom kosjári.

Avagy ha teczig, mig mas izs povedalom:

„Estye jednu na roszhodnu..
Vinsujemtyi takuvernu,
Akoszomja tyebebola.
Vinsujemtyi dusamoja"

Mikor az elsö metromozs Kizs-Körösöm eldanoltág, ipen akor Kecskemétről Szücs Imro izs nalrnk volt, izs fizete zanyim zatyafiainak sok bor izs palenkut, hogy csag danyolják mig az a bacsa vagy juhasznotat, mer zövé zapja is lesi Szücs Imre juhasz szamado volt, izs ő anak mint kizsbacsa (juhasz bojtar) örizte nyajat. Ekor aztan elis beszilte, hogy milen szipen megtanyulta ő furolyalni, aj fütyülni, aj tanczuvatyi izs verekednyi, ugy hogy mos mar nem csag farkas tugya meg agratnyi, ale teraz a kapitanykut is meg pofoznyi. A masik pesznyicskat, vagy verzset penig mikor halota danyolni mingyar felebresztete meganak szerelem, vagyis adig futkosta varosban mig egy pekni gofcsát (szép lanyt) nem tanyalta. Ezt a szip lany aztan elvete, férhez izs ata, izsmit elvete, izs mos mig sincs zsena. (asszony) Ilen hatas tud szülnyi mienk verzs, hogy meg javul töle zember. Azir Nagy bögös baratom izs legyen szivezs nekunk csag eczer is mas huron probalnyi bögöznyi, maj meg latya, hogy Szücs Imro tanczra kap, izs mig sok szip tehecsig, mi bele van szaradva. fogja az altal kipiszkalnyi.

Sztropko.

Pattantyuk.

A mult hetekben egy nagy-székelyi sváb parasztnak kis fiacskája született és csodák csodája! a kisdednek a k k o r a b a j u s z a v o l t m i n t a z a p j á n a k; elbeszélte ezt a furcsa történetet egy orvosi körben egy fiatal ember, az orvosok rögtön bölcs vitatkozásba elegyedtek, s ki akarták magyarázni nagy tudományosan a dolog természeti okát; s midőn már csaknem estig folyt az erős vita, akkor nevette el magát a fiatal ember „boldogtalanok! persze hogy mindenik sváb paraszt fiának már születésekor akkora bajusza van mint az apjának, miután a s v á b n a k n i n c s e n b a j u s z a!

Bucsuztatót olvasott a rectorom egy falusi ház udvarán egy kegyes özvegy asszony koporsója felett. Az özvegynek minden érdemeit elősorolta ékes rigmusokban;

közbe a kutya meg elkezdett vonitani; de ez a discánt nem hozta zavarba az öreg rectort, hanem a kutyára is csapott hamarjában ilyen ékes rigmust:

„Sirhatsz te is Tisza ez el száradt ágon
Ő volt a te anyád ezen a világon.“

———

Ott volt a minap a harkányi fürdőben, a tudományosságáról és eredeti ötleteiről egyiránt hires D... s kálomista pap is. Épen fényképésszel lakott egy udvarban, egyszer csak beállit D. szobájába egy szőrnyen kicsipett igen kevély, de igen ragyás zsidó legény menyasszonyostól e kérdéssel:

„Khérem maga a fhotográfh?“

Igen felelt D... s.

Hát le thudna-e engem jól fhotografirozni?

Az nem lehet felelé D.

Miérth? szól a zsidó legény megütközve —

Mert az ilyen darabos arcz elrontaná a gépet.

Erre dühbe jött a szép vőlegény s azt mondja, no akkor hát thudja magával nem is fhotografirozunk, hanem levethetem magamat olajba vászonra.

Inkább ajánlanám, hogy malomköre vetesse le az úr magát szól, D. ott majd a ragyák hivebben vissza tükröződnek. Erre aztán elkotródott a lefőzött vőlegény mintha csak ostor hegyre vették volna.

Hulló sziporkák.

Megjelentek Benedek Aladár divatos költőnek ujabb versei „hulló levelek“ czim alatt. Ha egésséges erkölcsü ember végig olvassa megborzad és elundorodik azon, hogy tiz év óta hova sülyedt az egésséges magyar költészet. A nemesebb és magasabb élvek helyett a bordélyházak kéjes éjszakáit énekli; és kéj után sóvárog, a szerencsétlen flótás minden keserve most már a miatt van, hogy „ina tágul.“

És ezek a költemények a női olvasó közönségnek vannak szánva! mi is énekeljük meg az inaszakadt poétát. Igy ni: „Jó Benedek Aladár,
Minek voltál csapodár?
Pegazusod biceg már,
Mint a sánta kan agár.“

———

Benedek Aladár hulló leveleiről jut eszünkbe egy régi kép. Valahol egy csárda falán láttuk csirizzel föl ragasztva. A kép ez:

Egy halász legény huzza ki hálóját a folyóból s benne hal helyett egy szép leányka van s azt mondja rá a halász:

„Jaj de sok munkámba került.
„Mig e hal hálómba merült.“

A partról nézi a halászatot egy kolduló barát s azt jegyzi meg rá:

„Ha ily tokon böjtölhetnék,
Minden hust elfelejtenék.“

A tulsó partról is nézi az egész dolgot szomoruan egy két mankós koldus, a meg azt mondja:

„Vigyázzatok tüzes adta!
Én mankón járok miatta.“

Most a szépirodalom ilyen mankós koldusa Benedek Aladár.

Szabadkai életképek.

XXVII. kép.

Rendőri szabályok.

Miután jogositva érzém magamat arra, hogy a palicsi fürdőintézetet, mint a város tulajdonát, csak úgy per mopsz — a közgyülésnek csupán hozzászagolhatása mellet haszonbérbe adhassam: ennélfogva jogot tartok ahoz is, hogy a rendszabályokat az én gusztusom szerint alkossam. — Jelesen:

1-ör. A vendéglős az ő pinczér személyzetével együtt az illem határai fölé helyeztetik. — E szerint:

2-or. Köteles a vendég a pinczér gorombaságait zsebre rakni.

3-or. Ha netán a vendég a pinczér durva sértegetését önhatalmilag megtorolni merészkednék: úgy jogában áll nemcsak a megtorlott pinczérnek, hanem egy másik —szükség esetében pedig egy harmadik pajtáspinczérnek is a vendéget amúgy istenigazában eldöngetni és felpofozni.

4-er. A pofozkodó pinczér tovább is folytathatja szolgállatát; a felpofozott vendég pedig haza mehet.

5-ör. Ezen rendszabályok végrehajtásával a főkapitányság és a városi sebész, mint adlátus, bizatnak meg.

Kelt mult vasárnap.

Lénárd Máté
candidatus „mindenes.“

Kecskeméti kardal.

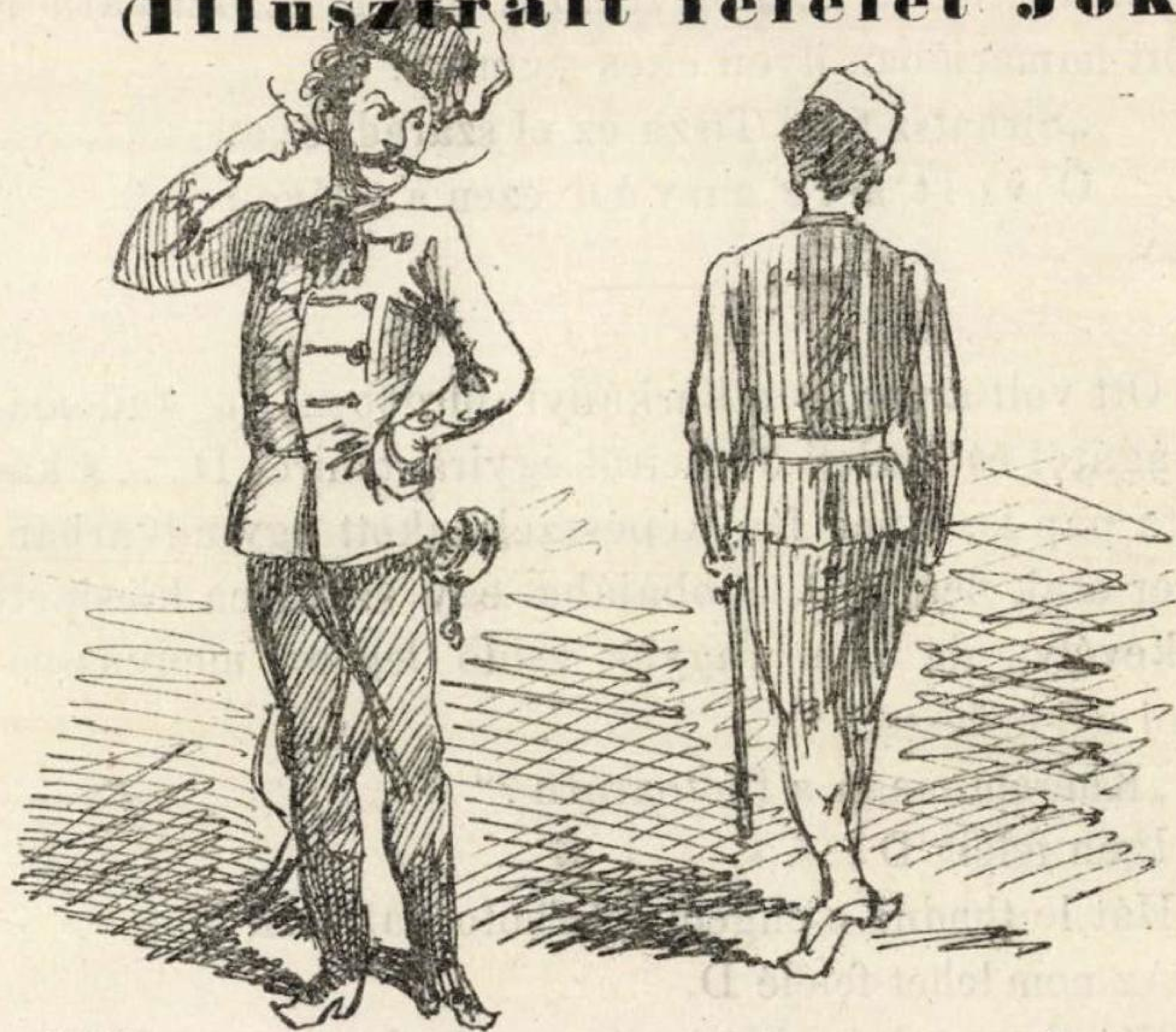
ad nótám: Sári klári tullájrom stb.

Tullájrom tullájrom ujjujuju!
Tullájrom tullájrom jajjajaja!
Korhadt Döme, Lipóczi, Halasi, Lipóczi,
Fektor, Varga, Boros Tóbi
tullájrom prics!

Milyen demokra-
(Illusztrált felelet Jókai

A segéd kapacitálja az inast.

Huszar: hát még ez a pocsolya kerülő is katona?

(Követválasztás előtt)
Gyula ur: Mit alkalmatlankodik kend Ferencz gazda?

(Követválasztáskor)
Kedves Ferkó bátya! hát ki az éljent!

Vili urfi: (a falun) Kedves Pannika! hányat a tojásból?

(a városban) Kezeit csókolom szép nagysád.

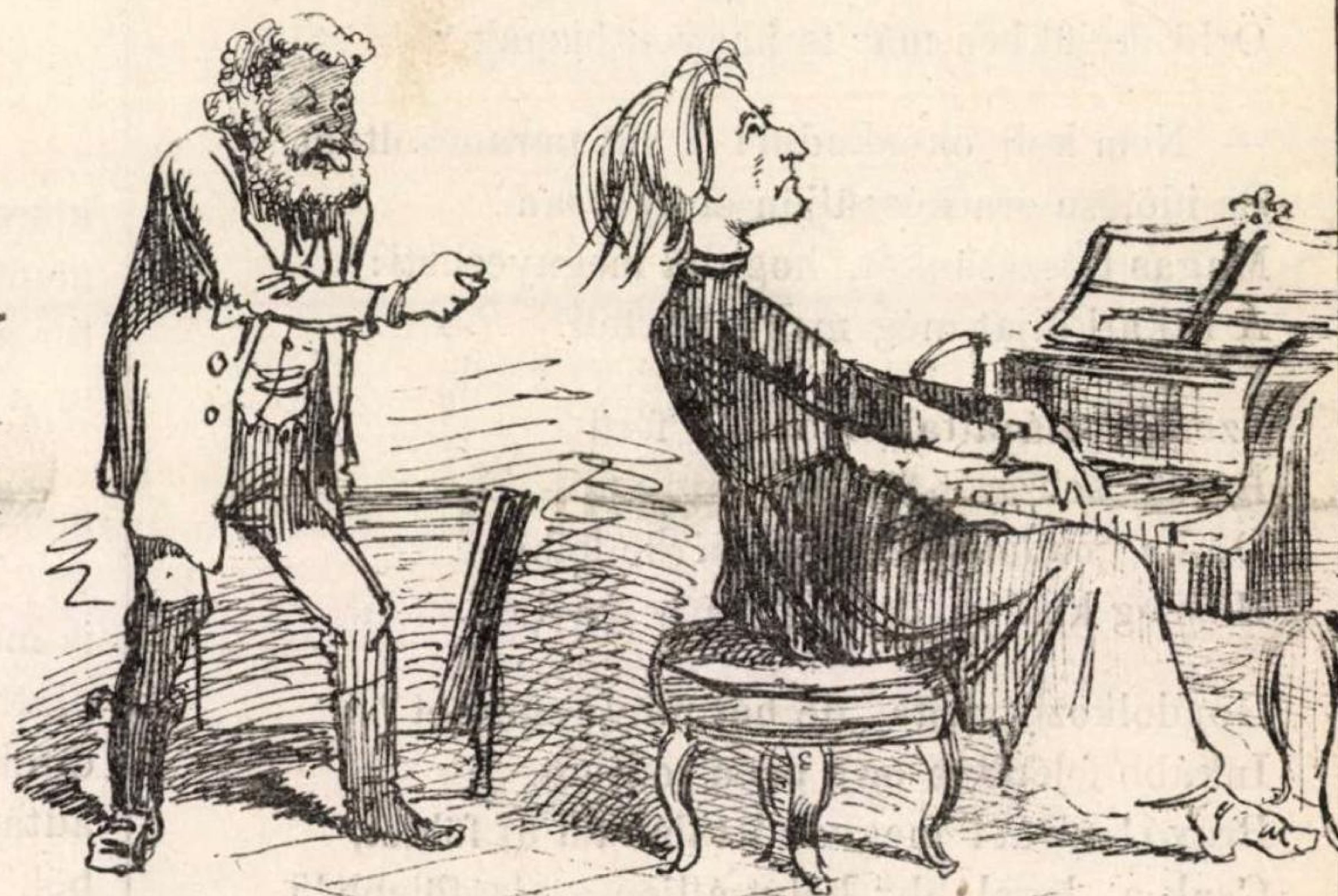
ták vagyunk mi?

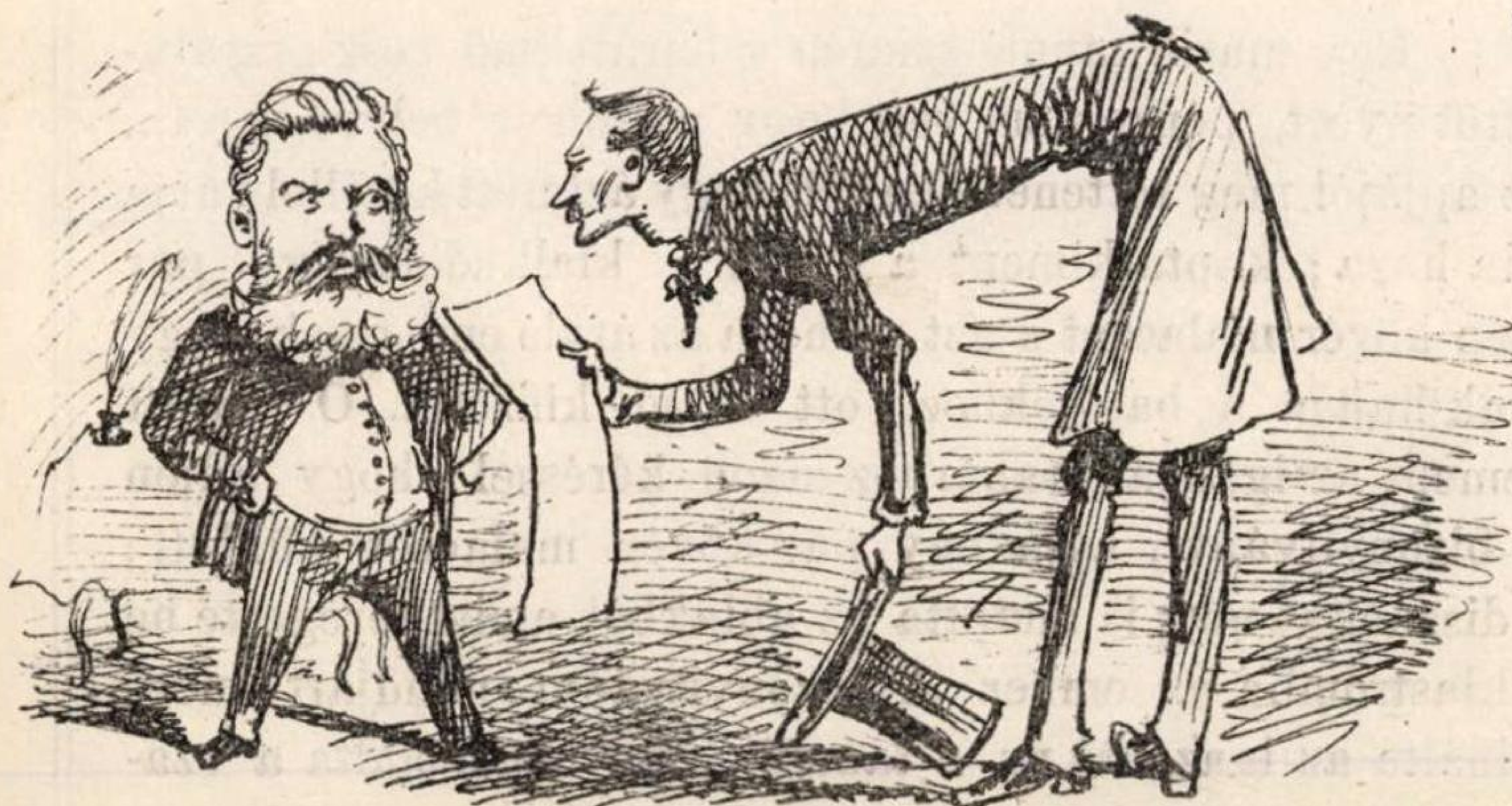
fürdői predikátziójára.)

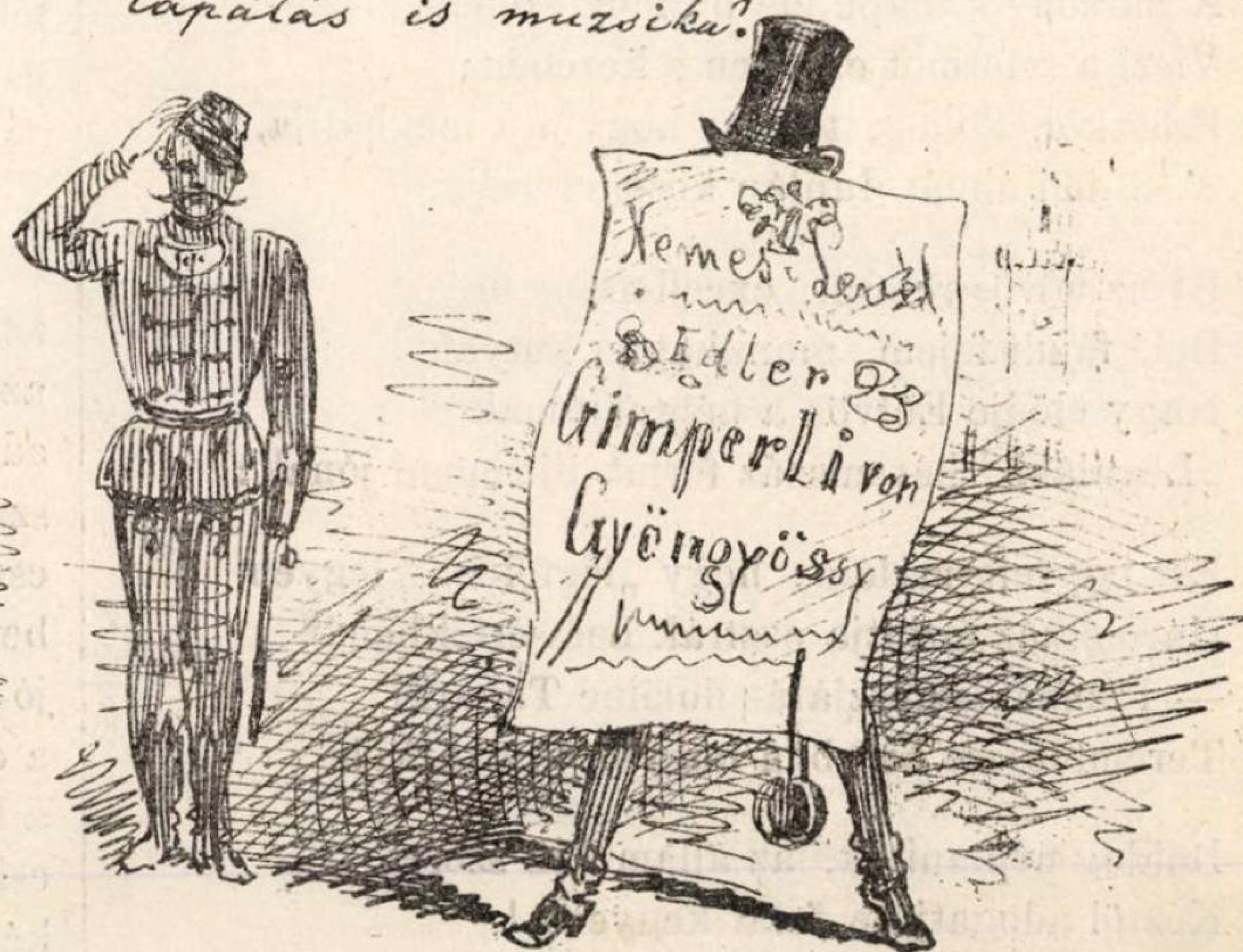

Gyónáskor.

Gyónás után.

Liszt: „a magyarnak nincs zenéje.”

Czimbalmos: Hadd el mia' no! hát ez a kalapálás is muzsika?

Kérvényező: Esedezem nagyságod előtt.

Constábler: Az angyalát! lássa meg az ember, miből lesz a hernyó?

Legalább, legfölebb.

Istenem! milyen úr egy cultusminiszter,
A merre elfolynak a Lajta és Iszter!
Talán a királynak ő a keze-lába — ?
Azért kotorászhat az üres ládába.

Bársony kanapéján magát végig veti,
A bolond világot jó-izün neveti:
Magas hényelemből néz a szegény népre,
Melyet kiszámitva vezettek a jégre.

Parancsol hangosan: domine Tanárki!
A népne elésben reformot találj ki;
Mert a néptanitók a nyakunkra nőnek
S nem a magas kormány bordájában szőnek!

„Igen excellenza! látom hogy e férgek
Az öszalkotmánynak gyökerében élnek;
Ki fogják dönteni, ha nagyon meghiznak,
Őrlő erejükben már is nagyon biznak.“

— Nem kell okoskodni! a mit parancsoltam
Se idő, se óra késziiljön el gyorsan!
Magas tetszésünket, hogyha megnyerheti:
A titkári dijat még megkettőzteti.

Szerény alázattal elvonul a férfi
Basája sebzését fájdalmasan érzi,-
De ha gondolkozni adta bérbe lelkét
Hősileg kiállja, sujtsák vagy emeljék.

Gondolkozik rajta, de hát mily reformot?
Inkább felépitne egy pisai tornyot.
Brávó! vivát! megvan! találtam uj földet,
Csak a „legalább“ helyt álljon a „legfölebb!“

A bársony kanapé elé hajlong szépen,
Viszi a reformot eszében s kezében;
Prüszköl, köhög, topog, hogy ura meghallja,
A ki déli álmát duplán kiszunnyadja.

Itt az üdvös reform, excellentiás úr!
Belé fájult fejem, mondhatom kutyáúl!
Nagy elődje Eötvös a néptanitónak
„Legalább“ háromszáz forint dijt mond jónak:

Ezt igy reformálom: hogy „legfölebb“ legyen
Háromszáz forintja osztrák becs-értékben!“
— Pompás az észjárás domine Tanárki,
Teremtücscse helyben hagyhatja akárki!

Boldog néptanitók, az állam beh szeret
Kéztől adogatja a falat kenyeret!
Egészségetekre felvigyáz keményen,
Ne hogy meghizzatok a roppant bőségben!

Herkó Páter.

Alázatos interpellatió

Kerkápoly Károly pénzügyminiszter ő excellentiájához.

A minapi vihar alkalmával egy csapat varju a régi csonka vártoronyról az én omladozó falaimra szállván, nagyban károgták, hogy exciád rendes szokásához hiven ismét kölcsönt még pedig húsz millió porosz tallérnyi kölcsönt méltóztatott nagy kegyesen kötni: alázatosan a végből vagyok bátor exciádat interpellálni, szándékozik-e — ha a pénzt kezébe kaparinthatja — engem megreperálni, illetőleg ujból épiteni, vagy tovább is világ csúfjára s a járó kelők valamint a vizhordó szamarak rettentésére ily szánandó állapotba hagyván, drága árendát fizetni.

A duna-földvári régi sóház romladozó maradványa.

Adomák.

A zirci barátok iskolájában tanult egy korhely fiu, közvizsgák alkalmával megbuktatták; vizsga után fel ment az igazgatóhoz s le tett egy ötvenes bankót a direktor asztalára, azon kéréssel, hogy igazitsa ki az igazgató ur a kalkulussát, e z t p e d i g a z a p j a k ü l d i.

Az igazgató ur megörülve a nagy bankónak, azonnal megirta a jó bizonyitványt, mit a fiu zsebre dugott.

Ez alatt — kicsinált terv szerint — másik két tanuló is megjelent a director urnál holmi bizonyitvány ürügy alatt. S az előbbi fiu csak nem távozik, utóbb kérdi a direktor ur „mit vár barátom hisz a bizonyitványát oda adtam már? Negyvenhat forintot vissza ebből az ötvenesből, mert a bizonyitványért csak 4 frt jár.

A barátnak mit volt mit tenni, vissza adott 46 frtot, mit a diákok con amore megittak a director ur egésségére és bosszuságára.

Egy másik tanuló szintén a barátoknál rosz osztályzatot nyert, pénze nem volt hogy a dolgot helyre hozza, az apjától meg rettenetesen félt hogy áztatott kötéllel várja oda haza; kapta kiment a piaczra, kialkudott egy pár szép kövér malaczot s azt mondta az áruló embernek hogy csak hajtsa a barátokhoz, ott majd kifizetik. Ő azalatt bement az igazgató tanárhoz azon kéréssel: hogy adjon jó bizonyitványt, ayja egy pár kövér malaczot küldött; a disznókat meg is mutatta az ablakból, amint téregette be a klastromba az ember. A bizonyitványt mindjárt megcsinálta az igazgató ur, a tanuló pedig megmondta a szakácsnak, hogy rekesztesse be a disznókat, s a hajtó embernek adjon jó reggelit.

Ez mind igy rendiben történt, de a tanulónak most már kotródni kellett a bizonyitványnyal; ezt meg aztán ugy tette, hogy volt abban a szerzetben egy barát, aki az

őrülteket meglehetős sikerrel gyógyitotta, bement ahoz, s elmondta neki, hogy itt egy ember van a ki az elméjében egy kissé meg van háborodva, az ő apja kértére gyógyitsa meg ha lehet; szüntelen két eladott disznónak az áráról fantaziál.

A barát megigérte, hogy segiteni fog; akkor lement a diák a konyhára s az embernek azt mondta: hogy ebbe s ebbe a szobába menjen, ott majd kifizetik, természetesen az orvos baráthoz igazitotta.

Az ember be is állitott a baráthoz, az nyájasan leültette, kikérdezte: hány éves? hol lakik? van-e felesége? gyermeke? stb.

Az ember egész becsülettudással megfelelt, később kérdezgette életrendjét, hogy bort pálinkát iszik-e? az ember azt mondta, hogy iszik biz ő csak legyen.

A barát azt felelte: hogy ezután nem lesz szabad innia egy csöppöt se. Az ember egészen megütközött ezen, s készülni kezdett s kérte a disznók árát. A barát gondolta, hogy ismét őrülési rohamok mutatkoznak, le hivta a kuthoz, ott két jó erős fráterral nyakon csipette s hatalmasan megzuhanyoztatta; az ember kapálózott káromkodott, fenyegetődzött, s egyre kérte a disznók árát, utóbb megkorbácsolták keményen, s berekesztették egy pinczelyukba.

A szegény ember már egészen kétségbe volt esve, midőn este felé a felesége feltalálta és a szerzetest az egész dolog felől felvilágositotta. Azalatt a disznókat már le is ölték. Az árukat aztán csakugyan ki kellett fizetni a barátoknak. De már akkor a lurkó diák a tizedik falun is túl járt a bizonyitványnyal.

!!! Kérelem !!!

pénzügyminiszter ő nagy méltóságához.

Alólirottak, mint Dunaföldvár városának leggörhesebb de egyszersmind legszorgalmasabb s munkásabb tagjai, a végből bátorkodunk excellenciádhoz alázatosan folyamodni, hogy városunk négy legkövérebb s ép azért leglustább és legsemmittevőbb tagjai, névszerint: Páter Makutyi apát, Bakó József vontató, Vaskó István vontató és Király János adótiszt urakra a fogyasztási adót dupla mértékben kivettetni méltóztassék, annyival is inkább: mert nevezett urak nemcsak az étel és italban, hanem a drága időben is nagymennyiségü fogyasztást tesznek.

Szelestei Sanyi gazdász.
Lenner mk. irnok.
Farkas Béla ellenőr.
Vicsik mk. nőintézettulajdonos.

Drumm, Drumm, Drumm.

Közhirré tétetik, miszerint a ráczkevei jobboldal „Kaszinót“ akar felállitani a hidfőnél; még pedig egész felszereléssel, s már nem hiányzik egyébb, mint egy mészáros, a ki majd vasárnaponként birkákat fog vágni;*) mert a követválasztáskor a kapitány birkáit igen jóizü pörkölt husnak találták: fölhivatnak tehát az illetők, hogy jobboldaliságuk alapos kimutatása mellett folyamodjanak, hogy egy font birkahust kaphassanak, — mert ha ki nem birják mutatni jobboldaliságukat, az esetben a patyikus vissza vetteti folyamodásukat, a ki oly fanatikus jobboldalista, hogy feleségének pesti házában az olyan lakót, a ki csak a baloldalhoz szitt is.. meg nem tűri. A jobboldal meghagyásából — kidobolja a rendes dobos a

Poldi.

Helyreigazitásul

a Ludas Matyi t. szerkesztőségének.

T. Szerkesztőség! A Ludas Matyi 29. számában az állittatik rólam, hogy engem az inasom vágott le a kötélről. Ez merő ferde állitás. — Igenis levágott a kocsisom, midőn 30 ezer frtnyi ferbli veszteség miatt az istálló padláson felakasztám magamat, s ez alkalommal az elvágott istráng árát, — tizenkét az az 12 osztr. ért. krajczárt — ki is fogtam a ficzkó béréből.

Zsigóka Iván.

*) Itt vagyok én a valódi mészáros, a ki nem csak birkát, de czimeres ökröket is szoktam vágni. **Ludas Matyi.**

Discurszus.

Jókai és a tihanyi echo között.

(Jókait személyesiti Mihály gazda, a tihanyi echót pedig Iczig szomszéd.)

Mihály: Milyen demokraták vagyunk mi?

Iczig: Azt már én is szeretném tudni..

Mihály: No hát tudja meg szomszéd, hogy itt Füreden mindenki a legdemokratikusabb egyetértésben éli világát.

Iczig: Az ám... mindenki kiüritheti a pénztárczáját.

Mihály: Itt nincsennek osztályfalak, coteriák.

Iczig: A zsidót is méltóságos és nagyságos urnak hivják.

Mihály: Itt az előkelő urak magány mulatságokkal a nagy közönséget nem feszélyezik.

Iczig: Nem ám, mert a levegőt is más sétányon csak is zártkörben élvezik.

Mihály: Itt a fiatalság példát ad, szerény szabadelvü magaviseletével az uj nemzedéknek.

Iczig: Szobájukból frakk, czilinder, plundra nélkül ki sem lépnek.

Mihály: Itt a papok bőkezüek, reformerek.

Iczig: A birbicsnél, s a rulettnél nagy mesterek.

Mihály: Itt a kormánypárt egészen liberális.

Iczig: Méltóztatik megjelenni a kutnál is.

Mihály: Itt a tisztviselők velünk egy asztalnál ülnek, ha szükség reggelig is.

Iczig: A ferblin és a makaón el is nyerik az utolsó filléred is.

Mihály: Itt a szépség valódi aristokratziaja.

Iczig: Képét mind kipuderozza és kipingálja.

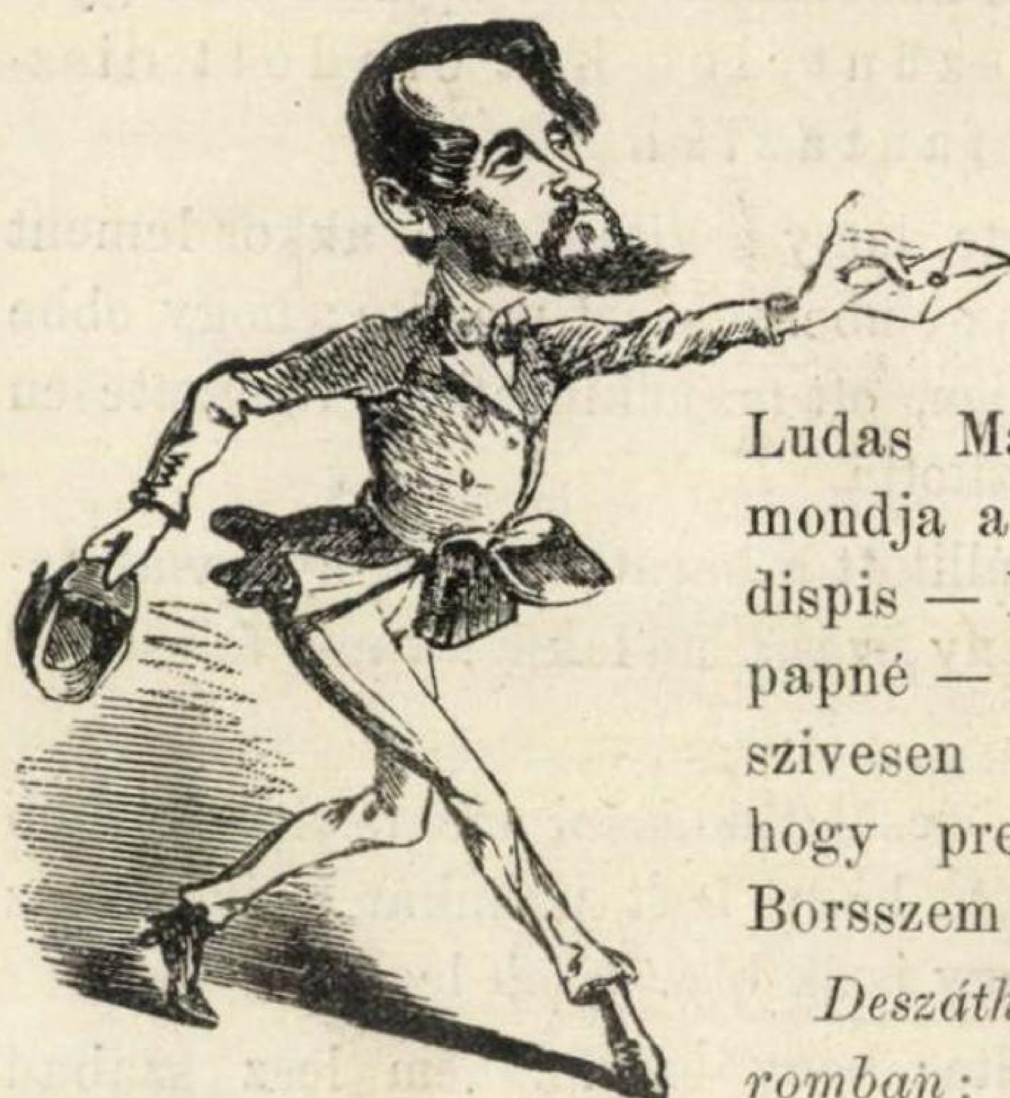
Mihály: A hölgyvilág egymással versenyez a toillettek egyszerüségében.

Iczig: Egygyen ezer forint ára puttz van épen.

Mihály: Itt mindenki nagy hazafi s áldozatkész.

Iczig: Tréfálsz édes Mór barátom! ha igy beszélsz.

Zsiga póstás.

Egy előfizetőnknek (??) ott valahol Balassa Gyarmat körül: Nem tehetünk róla, hogy önnek a Ludas Matyi nem tetszik, azt mondja a diák: de gustis ne dispis — kinek a pap, kinek a papné — tudassa becses nevét, szivesen visszaadjuk pénzét, hogy prenumerálhasson a... Borsszem Jankóra.

Deszáth Géza urnak Komáromban: Ludas Matyi mult évi folyamával — több szám hiányozván belőle — nem szolgálhatunk.

A kecskeméti gányónak: De már édes gányó barátom! moderálja magát, mert a Matyi az efféle verseket:

„Főispán lösz Horvát Döme
Hogy fusson ki mindkét szöme“

még akkor sem közölné, ha mingyárt Szücs Imre kivánná is.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Mészáros Károly.**

Pest, 1871. Nyomatott a „Magyar Nyomda“ betüivel, (Lipót-utcza 11. sz. a.)